

opponuntur sporadici seu sparsi. 9) Pro parte affecta morbi discrepant, a) similares vel organici, Krankheiten in den kleinsten Grund-Theilgen. Διττού περι γένος ἔσχι νοσημάτων, ἔτερον μὲν, εἰ τοῖς ὄμοιομερέστοι σώμασιν, ἔτερον δέ, εἰ τοῖς ὄλοις ὄργανοις. GALEN. Method. Med. L. 2. Duplex erit morborum genus, alterum in similaribus corporibus, alterum in universis organis. b) ratione situs partium: ut morbi sint in parte dolente ipsa, vel sint in vicinis, illi Idiopathici, hi Sympathetici. Krankheiten, die in dem leidenden Theile selbst sijzen, oder durch Mitleidenheit erreget werden. Νοσήματα τῆς πόσος ἀλληλα τῶν μορίων κοινωνίας. GALEN. de differ. morb. L. 1. Morbi communes partibus inter se junctis. c) ratione numeri aut mensurae partium excedentis vel deficientis: Krankheiten in der mangelnden oder übersteigenden Zahl derer Theile, oder der verschiedenen Unförmlichkeit bestehend. Κατὰ τὸν αριθμὸν διπλού διαφέρου τῶν νοσημάτων γένοσυται, η̄ ελλείποντος τινὸς μέρου, η̄ περιττεύοντος; τῶν περιττεύοντων τὰ μέρη εἰς τὰ γένεα, ὡς, εἰ καὶ πάντα γένοιστο ἐκτὸς δάκτυλος; ενα δὲ ὅλῳ τῷ γένει παρὰ Φύσιν ἐστι, ὡς ἐλμινθές τε καὶ ασπιάδες. GALENV de Morb. differ. 1. Quoad numerum duæ differentiae morborum sunt, aut deficiente aliqua parte aut abundante. Eorum, quæ abundant quædam cognata sunt, ut si cui sextus esset digitus, quædam terto genere a natura absunt, veluti vernae & ascrides. Τῆς συμμετεγλας βλαβαί, ὑπερβολὴ καὶ ἐλλειψις. GALEN. ibid. Menstruae morbi, excessus, defectus. Morbi in sanitatem, mortem, vel novum morbum desinunt. Alle Krankheiten endigen sich in die Gesundheit, den Tod, oder eine neue Krankheit. Ή απόλλυται νάρκον-

τες, η̄ ἀνεύ ἀλλων ναυτῶν η̄ γένοσται ὑγίεις, αλλα ἀποσηλζεται τοι τοιστότερον. HIPPOCRATES de victu in Morb. acut. Aut pereunt ægroti, aut sine aliis malis non convalefcunt, sed obfirmantur morbi ita conversi.

ΝΥΚΤΑΛΩΠΕΣ, Qui noctu nihil cernunt, sole occiduo obscurius. PAVLVS Libr. 3. 22. Alter FESTVS, qui plus vesperi vident quam meridie. ReEtius PLINIVS Lib. 8. c. 50. Lusciosos vocat, qui interdiu quidem vident, noctu non vident. Utrumque significatum vox habet: Νυκτάλωπας Φασιν, οἱ, ὑπὲρ γῆν μὲν ὄντος τῷ Φωτὶ, βλέπουσι, δυομένε δὲ, αὐτοὺς θάνατον, νυκτὸς δὲ ἡδη καταλαβόστης ἐδεν ὄρωσι. Lusciosos appellant, qui super terram existente luce vident, occiduo hebetius, nocte invadente nihil vident. Ast Autor Isagoges GALENI. Νυκτάλωψ ἐστι πάδος καὶ διάθεσις, οἵτινες μὲν βλέπουσι, δυομένε δὲ ἡλικα λαμπτότερον, νυκτὸς δὲ ἐστι μᾶλλον, η̄ ὑπερναυτίος, ἡμέρας μὲν ὅληγα, ἐσπέρας δὲ η νυκτὸς, εὖ δὲ ὅλως. Nyctalopia est morbus & dispositio, quando interdiu equidem vident, occidente tamen sole clarior, noctu plus, vel e contrario interdiu multum, nocte nihil. Die Blodigkeit derer Augen, wenn man nur bey Tage siehet, bey Lichte in der Nacht weniger: Oder wenn man bey Nachts besser siehet als bey Tage.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ, Quod noctu recurrit vel increbescit, veluti πνεγοι νυκτερινοι, Febris nocturnæ, Nacht, Sieber. Siehe Διαλειπων.

E.

ΞΗΡΟΤΗΣ η̄ κατὰ τὰς μικρὰς αετηγλας καὶ φλέβας τοῖς ιδιαῖς ἐκάτε τῶν μορίων συντακένη. GALEN. Method. med. Siccitas, quæ juxta minimas arterias & venas,

venas, unicuique partium proprias confluuntur.

ΕΗΡΑ ΔΤΣΚΡΑΣΙΑ, εν τῷ τάτης σερέας ἐστις τῶν ἔμοιμερῶν σωμάτων γεγονόν, δίον τὸ γῆρας. Ξηρότερα: Ἐτέραι ἐστιν ἡ ξηρότης τῶν εἰς τῆς υγροπαγῆς εστις συνεπώτων, ὃ ποιεῖ εἰς πιμελὴ καὶ ταχεῖς εἰς τακτήτων. **GALEN.** Method. Med. L. 7. Sicca intemperies in eo consistit, quod solida compages similarium, veluti senectus est, humido sit vacua: Alia siccitas est, eorum, quae ex substantia de fluidis compacta coeunt, qualis est pinguedo & caro, tibi absumptorum. Drockenheit, Mangel, gnugssamer Feuchtigkeit.

ΕΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑ, Ξηρόφθαλμια, εἰς δυσκοιντία τῶν φθαλμῶν μετὰ πόνου, καρεσί τιναις υγρότηταις ἐνθεύστης. Ξηρόφθαλμια (q. d. arida lippitudo) est, cum oculus, citra humoris effluxum, tregre cum dolore movetur. **A.C.T.** Lib. 2. περὶ διαγρ. παθ. cap. 7. Est etiam genus aridae lippitudinis, Ξηρόφθαλμιαν Græci appellant: neque timent, neque fluunt oculi, sed rubent tantum, & cum dolore quodam gravescunt, & noctu prægravi pituita inarescunt: Quantoque minor generis hujus impetus, tanto finis minus expeditus est. **C.E.L.S.** Libr. 6. cap. 6. Drockenheit des Auges mit Entzündung. Alter describit **PAVLVS**: Ξηρόφθαλμια, εἰσι ἔταν εἰ κανθόλιθοιδεις καὶ τραχύτεροι καὶ κυπρίδεις εἰσὶ καὶ τὰ βλεφαρὰ εἴναι φρεάτ, καὶ δάκρυον αἷμαστὸν καὶ πτερόδεις διατάξεις. **GALEN.** introd. l. Medicus. Xerophthalmia est, quando anguli oculorum ulcerosi sunt & asperi & pruriginosi & palpebrae rubræ & lachrymæ falsæ ac nitrosæ:

O.

ΟΓΚΟΣ, Tumor, ἡ ὑπερ τὸ κατὰ Φύσιν ἀνέγνωσις. Argumentum praeter na-

turam. Alles was über seine gewöhnliche Größe erhaben ist. Tumores varii sunt, ἐρυτικελατόδεις, σιδηρατόδεις σπιρούδεις ανοίδυνοι ὄδυνησοι, ἐνβαφεῖς, σιληνοι. Inflammatorii, ierosi, indurati, dolentes, indolentes, molles, duri; tunicati etiam: Ογκοι νέστοι ιδίοις περιεχόμενοι, καὶ κοινόδεις, αθερώματα, σεατόματα, μελικηρίδεις. **PAVLVS AEGINETA** Libr. 6. λε. En τέτω διαφέρουσι τῶν ἀποσημάτων, ὅτι τὰ μὲν ιδίοις ἀποσήματα καλλίμενα Φλεγματώδη τέ εἰσιν καὶ ἐπισθίναται καὶ δριμεώς υγροῖς καὶ διαβρωτικοῖς περιεπικά, καὶ εἰς τὸ ιδίῳ οὐδινεὶς περιεχεται ἢ τοις χιτῶνι. **PAVLVS AEGINETA** Lib. 6. λε. Tumores propriis membranis contenti veluti strumæ, atheromata, steatomata, melicerides. In eo differunt ab abscessibus, quia proprie dici ab abscessis inflammatorii sunt & dolorosi, & succum acrem & rodentem intus habent nec in propria membra na continentur. Geschwulsten: Entzündete, schwürlige, wäfigte, harte, weiche, schmerzhafte; Beutelgeschwulsten.

ΟΔΑΞΙΣΜΟΙ ἀλογοφριέτων τῶν παιδίων. Pruritus & dolores dentientium infantium ΗΙΡΡΟC.R. Libr. 3. Aph. 23. Τῶν ὀδοντοφριέτων πάθη, κητοῖς καὶ ἀγαράκητοις περὶ τὰ δόντα. Morbus eorum, qui dentiunt, pruritus & molestia circa gingivas. Das Zücken und Wehethun des Zahnsfleisches beim Zahnen.

ΟΔΜΑΙ, χρωτὸς, τόματος, διακωδηματος, ώτος, Φύσης. θερ., ἀλκηος, θρόντος, πτυσίας, ἔνος. ΗΙΡΡΟC.R. Lib. περὶ χυμῶν. Odores, cutis, oris, fæcum, auris, flatuum, urinæ, ulceris, sudoris, salivæ, narium. Der Geruch, in soferne er zu allerhand Vermuthungen in Krankheiten Anlaß giebt.